

Røða landsstýriskvinnunnar til veitludøgurðan hjá próstafelagnum 25. sept. 2024

Kære alle sammen

Af hjerte tak for den venlige invitation til at deltage i jeres festmiddag, og for muligheden at frembringe en lille hilsen i forbindelse med provsternes årsmøde på Færøerne. Jeg har set frem til denne aften, da det er betydningsfuldt for mig at mærke samhørigheden i, at jeg får en plads ved jeres bord. Det er en ære. Og det er både betydningsfuldt og af stor værdi, at i vælger at holde jeres årsmøde her på Færøerne.

At være kirkeminister er noget helt specielt. Det kan ikke sammenlignes med noget andet sagsområde. Det kan jeg sige efter en del år i politik efterhånden. I kirken ligger de grundværdier vi baserer vores samfund på. Medmenneskelighed, tro og håb, kærlighed, nåde, solidaritet og jeg kan blive ved. Derfor har kirken så stor samfundsmæssig betydning oveni den helt personlige betydning kirken har for det enkelte menneskes tro, liv og eksistens. Vi bærer kirken og troen i os og vi bygger vores samfund på kristne værdier.

Færøerne har nu haft ansvar for sagsområdet folkekirken siden 2007. Der var selvfølgelig diskussioner i forbindelse med overtagelsen, og der blev selvfølgelig sat ord på fordele og ulemper med en dansk kirke eller en færøsk kirke. Sådan er demokratiet. Heldigvis. Men der var aldrig diskussioner om indholdet, eller om at vi alle er en del af et verdensomspændende kirkefællesskab. En del af noget større.

Nu 17 år senere er det min helt klare overbevisning, at det var en god og rigtig beslutning at kirken blev færøsk. Vi kan nu lægge det kirkelige arbejde tilrette efter egne behov og til det færøske samfund – og til det færøske folk.

Men ligesom i John Donnes digt fra 1624 er ingen en ø i sig selv. Vi er relationelle væsner som er en del af et større fællesskab. Derfor har det også betydning for kirken at samarbejde med kirken i Danmark, med kirkerne i norden og kirkerne rundt om i verden. Ligeværdigt samarbejde er vejen ind i fremtiden. Vi kan lære af hinanden, støtte hinanden, inspirere hinanden, uddanne os sammen, udveksle erfaringer, viden og problematikker o.s.v. Alle har brug for venner. Ingen er en ø i sig selv. Hverken kirken som institution, eller det enkelte medlem. Vi er alle en del af noget større. Klokkerne ringer altid for os alle sammen.

Der sker mange ting på kirkeområdet for tiden. Det har høj politisk prioritering, og vi har et godt og givtigt samarbejde. Jeg kan nævne, at der nu kommer gang i to nye kirkebyggerier, vi har fået flere funktionspræster (gymnasiet og diakoni), præsterne tilbyder chatrådgivning, vi har ændret loven, så vi nu også kan opdele provsteembederne efter funktion, vi arbejder med bekendtgørelser o.s.v. Og ude i samfundet er kirken en levende og aktiv del af menneskenes liv i så mange henseender. Som det skal være.

Vi har givet også problemstillinger som vedrører kirken, selvfølgelig, det er en del af demokratiet, men i og med at vores kirke har så stor tradition og stærk forankring i menneskenes livsverden så står kirken stærkt på Færøerne. I det ligger også et stort ansvar. Jo stærkere man står jo større er ansvaret.

Den færøske kirke har haft og har umådelig stor betydning for befolkningen. Også udover det åndelige og religiøse, eller måske rettere sagt; det åndelige og religiøse har sået mange frø til eftertiden at høste, både kulturelle, poetiske, musikalske o.s.v.

Kirken og oversættelsen af bibelen er en direkte årsag til, at det færøske sprog blev anerkendt som kirkesprog i 1939. Det var Jacob Dahl provst som stod for det arbejde. Frem til 1939 var det offentlige sprog i kirken dansk. Bibeloversættelsen er derfor en milepæl i færøsk historie både kirkeligt og sprogligt. Havde vi ikke haft provst Dahl, så kunne vi have mistet noget af vores sprog- og vores identitet. Det er der ingen tvivl om.

Mennesket har brug for kirken og mennesket har brug for troen. I en verden hvor alt er omskifteligt, tempoet er højt, stress og jag i hverdagen, krig og ufred hærger, hvor egoismen er grænseløs o.s.v., har vi brug for åndelig omsorg, for håb, for et sted at gå hen med vores eksistentielle spørgsmål, og for at vide at vi er en del af noget større. Ingen er en ø i sig selv. Vi er en del af en større sammenhæng.

Tak for ordet, fortsat god aften

Sirið Stenberg, landsstýriskvinna í almanna- og mentamálum